

μοσιευθεῖσιν ἑκτενῶν καὶ λίαν ἐπαινετικῶν κρίσεων τῆς *Παλιγγενεσίας* (ἀριθ. 4446), τῆς *Οἰκον. Επιθεωρήσεως* (ἀρ. 77) τοῦ περιοδικοῦ *Σεραπείου* (ἀρ. 7), τοῦ γαλλικοῦ *Φάρου* (ἀρ. 160) καὶ τῆς *Ἑλπίδος* τῆς Ἀλεξανδρείας (ἀρ. 1666) τὰς ἐξῆς κατὰ σειράν περικοπὰς :

— « Τὴν δυσχέρειαν τῆς πίστεως τῶν γεγονότων ἀφηγήσεως κατενίκησεν ἡ εὐστάθεια καὶ εἰλικρίνεια τοῦ συγγραφέως, κατορθώσαντος κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐτῷ νὰ μὴ φανῇ ὑπερβολικὸς εἴτε ψέγων πολεμικὰ ἀτυχήματα, εἴτε ἐπαινῶν ἡρώϊμους καὶ ἀνδραγαθήματα. Τούναντίον εἰς πᾶν πολεμικὸν γεγονός, εἰς πᾶσαν ἐπαναστατικὴν ἐνέργειαν καὶ κίνησιν προσπαθεῖ νὰ δώσῃ τὸν προσήκοντα χαρακτηρισμὸν χωρὶς νὰ δεικνύῃ ποσῶς ἐν χωρίῳ τινὶ τοῦ συγγράμματός του τάσιν πρὸς διαστροφὴν ἢ ἀνελικρινὴν παράστασιν τῶν συμβάντων. . . . Ἀνατρέξας εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συνενώσεως τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς καὶ ἀναλύων τὴν διαγωγὴν τῆς Εὐρώπης. . . . καταδεικνύει μετὰ δυνάμεως λόγου καὶ γλαφυρότητος τὸ πεπλανημένον τῶν σκέψεων τῶν πολιτικῶν ἐκείνων τῆς Ἑλλάδος. . . . κτλ.

Τὸ βιβλίον τοῦτο καθόλου κρινόμενον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔργον ὠφέλιμον καὶ χρήσιμον παντὶ ἐλευθέρῳ καὶ δούλῳ Ἕλληνι ».

— « . . . Ἐργον ἄξιον τοῦ δεδοκιμασμένου συγγραφέως τοῦ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναφαίνεται ὁ πατριωτικὸς καὶ γλαφυρὸς κλάμος τοῦ συντάκτου τῆς *Ἰωνίας* . . .

« Πρόκειται περὶ οἰκείας καὶ ἐπὶ τόπου μελέτης αὐτοῦ. Οἱ περὶ ἀνεξεργησίας τῆς Μακεδονίας, Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας ἀγῶνες εὗρον ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρας συγγραφεὶ καρδίαν καὶ διάνοιαν, ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ὁποίων ἀποκαλύπτονται πολλὰ δι' ἐκείνους, οἵτινες ἀντιζήουσιν εἰς τὸ μέλλον κτλ. ».

— « . . . Ἐξεδόθη ἐσχατῶς ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ δημοσιογράφου Μ. Α. Σεῖζανη πόνημα προωρισμένον νὰ καταλάβῃ ζηλωτὴν θέσιν ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις ἔργοις τῆς νεωτέρας ἐλληνικῆς φιλολογίας. . . . ἐν ᾧ μετὰ δυνάμεως καὶ γλαφυρότητος λόγου, δι' ἱστορικῶν ἀκριβειῶν καὶ ἀμερολήπτου κρίσεως καταδείκνυσιν ὁ συγγραφεὺς τὴν σφαλερὰν ὁδόν, ἣν ἠκολούθησεν ἡ ἐλληνικὴ πολιτικὴ, ὑποδεικνύει συνάμα τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἐπαπειλούντος τὴν Ἑλλάδα ναυαγίου ».

— « . . . M. Seizani . . . fait de la Grèce actuelle, de sa politique, de sa situation agricole, économique et militaire le tableau le plus saisissant, le plus vrai, le plus impartial. Dédaignant . . . et semblant d'un autre côté prêt à supporter la colère qu'il doit soulever . . . il marche droit et fier à son but . . . est un historien et un philosophe .

Nous ne parlerons pas de style. Ancien rédacteur du journal *l'Ionie*, M. Seizani a la réputation méritée d'écrire le grec moderne le plus pur et le plus élégant.

Entraîné par un irrésistible sentiment de patriotisme, il a précédé à Athènes les phalanges de volontaires qui de toutes villes . . . etc. . . . »

— « . . . ὁ κ. Σεῖζανης . . . εἰκονίζει τὴν πολιτικὴν, γεωργικὴν, οικονομικὴν καὶ στρατιωτικὴν κατάστασιν τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος λίαν ἐνδιαφερόντως, ἀμερολήπτως. . . . περιφρονῶν δ' ἀφ' ἐνός. . . . καὶ ἑτοιμος ἀφ' ἐτέρου νὰ ὑποστῇ τὴν ὁργὴν ἣν θέλει ἐξε-

γείρει, βαίνει εὐθὺς καὶ ὑπερήφανος πρὸς τὸν σκοπὸν του. . . εἶναι ἱστορικὸς ἄμα καὶ φιλόσοφος.

Περὶ τὸν νὰ ὁμιλήσῃ τις περὶ τοῦ ὕφους, καθ' ὅσον ὁ κ. Σεῖζανης ἀρχαῖος συντάκτης τῆς *Ἰωνίας* ἀπολαύει τῆς δικαίας ὑπολήψεως ὅτι, γράφει λίαν καθαρῶς καὶ μετ' ἰδιαζούσης χάριτος τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν. . . . Ἀπὸ ἀκραιφνὲς αἰσθημα φιλοπατρίας ὀρμηθεὶς, μετέβη πρῶτος εἰς Ἀθήνας, καταταχθεὶς εἰς τὰς φάλαγγας τῶν ἐθελοντῶν, οἵτινες ἀπὸ τῶν διαφορῶν πόλεων τῆς Ἀνατολῆς προσῆλθον, ἵνα προσφέρωσιν ἑαυτοὺς θυσίαν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Πατρίδος. Ποιεῖται λόγον περὶ παντός, ὅπερ εἶδε καὶ — πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν ἐνταῦθα — οὐδέποτε ὀφθαλμὸς παρατηρητοῦ μάλλον ἐξησκημένος, οὐδέποτε νοῦς συνετὸς ὀρθότερον καὶ ἀκριβέστερον ἐξήτάσῃ καὶ κατενόησῃ τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα.

Τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Σεῖζανη εἶναι ἐξ ἐκείνων, ἅτινα πρέπει νὰ εὐρίσκωνται ἐκ τῶν πρώτων ὑπ' ὅψιν εἰς πᾶσαν σπουδαίαν βιβλιοθήκην ».

— « Ἐχομεν ὑπ' ὅψιν τὴν σπουδαίαν ταύτην συγγραφὴν ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ δημοσιογράφου καὶ εὐπαιδευτοῦ Μ. Α. Σεῖζανη.

Εἰς ὀλίγιστας περιστάσεις δύναται τις νὰ αἰσθανθῇ τοσοῦτ' ὠφελῶς τὸ αἰσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ ἐκτιμήσεως πρὸς τὸν συγγραφέα, ὅστις καταβάλλων μόχθους πολλοὺς φέρει εἰς φῶς σύγγραμμα, ἐν ᾧ διαλαμβάνει ἡ δύναμις ἡ γλαφυρότης τοῦ λόγου ἀφ' ἐνός, ἡ λεπτοτάτη ἀκρίβεια καὶ ἡ ἀμερόληπτος κρίσις ἀφ' ἐτέρου. . . .

Ἐν πάσῃ σελίδι τοῦ ἔργου καταφαίνονται αἰσθηματὰ ἀγῆς φιλοπατρίας, κρίσις, ὑγιεῖς ἀρχαὶ καὶ ἰδιάζουσα ἱστορικὴ ἀκρίβεια. . . . Εἶναι ἀξία προσοχῆς ἡ εὐτολμία μετ' ἧς ὁ ἀμερόληπτος ἱστορικὸς καταδείκνυσιν τὴν ἀληθὴ καὶ πραγματικὴν τῆς Ἑλλάδος κατὰστασιν. . . . ἤλ. »

ΕΘΝΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ὁ Ἀγγλος δύναται νὰ κατοικήσῃ ἐν μιᾷ οἰκίᾳ χωρὶς νὰ γινώσκῃ τοὺς γείτονάς αὐτοῦ. Ὁ Γάλλος μανθάνει τούτους εἰς διάστημα εἰκοσι τεσσάρων ὥρων. Ὁ δ' Ἕλλην ἐν διαστήματι μιᾶς ὥρας.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * Ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις ὥρισε τὸ ποσὸν 250,000 ρουβλίων πρὸς κατασκευὴν τοῦ μεγαλητέρου ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τηλεσκοπίου. Ἡ κεντρικὴ ὁδὸς αὐτοῦ ἔξει διάμετρον τριῶν ποδῶν.

* * Οἱ ἄγροι ἐν Βρασίλιᾳ ὑπὸκεινται εἰς δηλώσεις τῶν ποντικῶν ἀφανιζόντων ὀλόκληρον τὴν ἐσοδείαν. Ἡ ἐπιδρομὴ αὕτη συμβαίνει κατὰ περίοδον τριακονταετῆ. Καὶ ἐν Ἰνδίας ἐσχατῶς ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ μέτρα ὅπως περιστείλῃ τὰς ἐκ τῶν ποντικῶν φθοράς.

* * Κατὰ προσφάτους στατιστικὰς ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῆς Πενσυλβανίας ὑπάρχουσι 10,882 φρέατα, ἐκχύνοντα καθ' ἑκάστην 50,000 βαρέλια πετρελαίου.

* * Ζῇ ἐτι ἐν Γαλλίᾳ θυγάτηρ τοῦ Μογγολφίερου εὐρέτου τοῦ ἀεροστάτου Ἀδελαΐς ἐν ἡλικίᾳ ὀγδοήκοντα ἐννέα ἐτῶν, κατέχουσα μεγάλην περιουσίαν.